

37.3
• Zapytał więc: – Synu człowieczy, czy te kości mogą ożyć?
• Odpowiedziałem: – Panie mój, Adonaï, Ty wiesz.

37.2
• Oprowadził mnie obok nich wszędzie dokoła. Oto było ich bardzo wiele na obszarze doliny i były bardzo suche.

37.1
• Ręka Adonaï spoczęła na mnie. Jahwe wyprowadził mnie w duchu i postawił mnie w środku równiny. Ona zaś była pełna kości.

37.6
• Nałożę na was ścięgna i sprawię, że obrośnięcie ciałem. Oblokę was w skórę
• i tchnę w was ducha [życia]. Ożyjecie i poznacie, że Ja jestem Adonaï.

37.5
• Tak mówi Pan, Adonaï, tym oto kościom:
• Oto Ja sprawię, że wstąpi w was duch i ożyjecie.

37.4
• Rozkazał mi tedy:
• – Prorokuj nad tymi kośćmi i powiedz im: Kości wyschły, słuchajcie słowa Adonaï.

37.8
• Widziałem, a oto pojawiły się na nich ścięgna, wyrosło ciało i skóra je powlekła z wierzchu, ale nie było w nich ducha.

37.7
• Zacząłem tedy prorokować, tak jak mi zostało polecane. I powstał szum, gdy prorokowałem.
• Oto stało się poruszenie, kości zbliżyły się, kość do kości.

37.10
• Prorokowałem tedy tak, jak mi polecił. I wstąpił w nie duch, i ożyły. Stały na swoich nogach jak bardzo, bardzo wielkie wojsko.

37.9
• I polecił mi:
• – Prorokuj do ducha, prorokuj, synu człowieczy, i powiedz duchowi: Tak mówi Pan, Adonaï:
• Przybądź ducha z czterech wiatrów i tchnij na tych pomordowanych, aby ożyli.

37.12
• Dlatego prorokuj i mów im: Tak mówi Pan, Adonaï: Oto Ja otworzę wasze groby i wywiodę was z grobów waszych, ludu mój, i wyprowadzę was do ziemi Izraela.

37.11
• Rzekł do mnie:
• – Synu człowieczy, te kości to cały Dom Izraela. Oto oni mówią: Wyszły nasze kości, przepadła nasza nadzieja, jesteśmy zgubieni!

37.14
• Dam wam mojego ducha i ożyjecie. Osądzę was w waszej ziemi i poznacie, że Ja, Adonaï, powiedziałem i wykonam – wyrocznia Adonaï.

37.13
• Poznacie, że Ja jestem Adonaï, gdy otworzę wasze groby i wyprowadzę was z grobów waszych, ludu mój.